

DECIZIE**In numele legii**

30 martie 2015

mun.Chișinău

Colegiul penal al Curții de Apel Chișinău

Având în componența sa:

Președintele ședinței:

Ouș Ludmila

Judecători:

Negru Maria și Secrieru Ion

Grefier:

Calancea Silvia

Cu participarea:

Procurorului

Sili Radu

Avocatului

Airapetean Artur

Inculpatului

Romaliischi Maxim

Părții vătămate

Dănilă Vladimir

A examinat în ședință publică în ordine de apel, apelurile declarate de către procurorul în procuratura sect. Buiucani, mun. Chișinău Veaceslav Cernalev și partea vătămată Dănilă Vladimir împotriva sentinței Judecătoriei Buiucani, mun.Chișinău din 13 februarie 2015, pe cauza penală în privința lui:

Romaliischi Maxim Vasile, a.n. 21.02.1984, originar și domiciliat în mun. Chișinău, str. L. Tolstoi 24/1, ap.95, cetățean al RM, supus militar, studii superioare, căsătorit, angajat în funcție de executor judecătoresc, anterior nejudecat;

Cauza s-a aflat în procedură:

- în instanța de fond din 01.12.2014 până la 13.02.2015,
- în instanța de apel din 05.03.2015 până la 27.04.2015.

Procedura de citare a părților a fost respectată.

Colegiul penal al Curții de Apel Chișinău,-

A C O N S T A T A T :

Prin sentința Judecătoriei Buiucani, mun. Chișinău din 13 februarie 2015 Romaliischi Maxim a fost achitat fiind învinuit de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 328 alin.(1) Cod penal al RM, pentru că fapta acestuia nu întrunește elementele constitutive al acestei infracțiuni.

Pentru a se pronunța cu sentința în cauza instanța de fond a reținut că, Romaliischi Maxim conform rechizitoriului este învinuit pentru că, la 12 noiembrie 2013, activînd în calitate de executor judecătoresc și deținînd licența seria LE nr.175, fiind conform prevederilor art.123 alin.(2) din Codul penal și art.2 al Legii nr.113 din 16.10.2010 privind executorii judecătorești, persoană publică aflîndu-se la sediul biroului de executare situat pe str.I.Creangă, 39 din mun.Chișinău, în baza cererii reprezentantului BC „Mobiasbancă Groupe Societe Generale" SA a emis încheierea nr.175-1425/13 prin care a primit pentru executare documentul executoriu nr.2PO-815/1 din 20.09.2013 emis de către Judecătoria Botanică, mun.Chișinău în conformitate cu care a hotărît de a încasa de la Dănilă Vladimir în beneficiul BC „Mobiasbancă-Groupe Societe Generale" SA a sumelor bănești datorate în baza contractului de acordare a creditului din 10.10.2010 și cheltuielile de judecată suportate la achitarea taxei de stat pentru depunerea cererii, în mărime totală de 2848,88 lei, și respectiv a intentat dosarul de executare a acestui document nr. 175-1425/13.

În învinuire se indică că, tot la 12.11.2013, executorul judecătoresc Romaliischi Maxim, depășind în mod vădit limitele drepturilor și atribuțiilor acordate prin lege, ignorînd prevederile art.63 din Codul de executare, care prevede că „în scopul asigurării executării documentului executoriu, odată cu intentarea procedurii de executare, executorul judecătoresc este în drept: a) să aplice sechestrul pe mijloacele bănești sau pe bunurile debitorului; b) să interzică debitorului de a săvîrși anumite acte; c) să interzică altor persoane de a transmite debitorului bunuri sau de a îndeplini față de el alte obligații", precum și regulile generale de sechestrare a bunurilor prevăzute la art. 115 din Codul de executare, a emis încheierile nr. 175-1425/13 prin care a dispus Ministerului Tehnologiilor Informaționale și Comunicațiilor al Republicii Moldova, Direcției principale înregistrare a Transportului și Calificare a Conducătorilor Auto aplicarea interdicțiilor de înstrăinare sub orice formă a mijloacelor de transport, care sunt înregistrate cu drept de proprietate după Dănilă Vladimir, iar IS „Cadastru" aplicarea interdicției de înstrăinare sub orice formă a bunurilor imobile care sunt înregistrate cu drept de proprietate după Dănilă Vladimir, acțiuni care nu sunt prevăzute de Codul de executare, contravin regulilor generale de sechestrare a bunurilor prevăzute la art.115 din Codul de executare, și au cauzat daune în proporții considerabile intereselor publice, precum și drepturilor și intereselor ocrotite de lege ale lui Dănilă Vladimir.

Procurorul a invocat ca probe de confirmare a faptei și vinovăției inculpatului: declarațiile părții vătămate Dănilă Vladimir, înștiințarea lui Dănilă Vladimir privind refuzul eliberării pașaportului nr.14610 din 12.11.2014; ordonanța și procesul-verbal de ridicare a procedurii de executare nr.2PO- 815/13 din 20.09.2013; copia autenticată a procedurii de executare nr.2PO-815/13 din 20.09.2013; procesul-verbal de examinare și ordonanța de recunoaștere a procedurii de executare nr.2PO-815/13 din 20.09.2013 în calitate de mijloc material de probă.

Nefiind de acord cu sentința enunțată procurorul a declarat apel în termen și a reiterat că sentința nominalizată este ilegală și urmează a fi casată.

Romaliischi Maxim a fost învinuit pentru că, la 12 noiembrie 2013, activînd în calitate de executor judecătoresc și deținînd licența seria LE nr.175, fiind, conform prevederilor art.123 alin.(2) din Codul penal și art.2 al Legii nr.113 din 16.10.2010 privind executorii judecătorești, persoană publică, aflîndu-se la sediul biroului de executare situat pe str.I.Creangă, 39 din mun.Chișinău, în baza cererii reprezentantului BC „Mobiasbancă-Groupe Societe Generale" SA a emis încheierea nr.175-1425/13 prin care a primit pentru executare documentul executoriu nr.2PO-815/13 din 20.09.2013 emis de către Judecătoria Botanică, mun.Chișinău în conformitate cu care a

hotărât de a încasa de la Dănilă Vladimir în beneficiul BC „Mobiasbancă-Groupe Societe Generale” SA a sumelor bănești datorate în baza contractului de acordare a creditului din 10.10.2010 și cheltuielile de judecată suportate la achitarea taxei de stat pentru depunerea cererii, în mărime totală de 2848,88 lei, și respectiv a intentat dosarul de executare a acestui document nr. 175-1425/13.

În învinuire se indică că, tot la 12.11.2013, executorul judecătoresc Romaliischi Maxim, depășind în mod vădit limitele drepturilor și atribuțiilor acordate prin lege, ignorând prevederile art.63 din Codul de executare, care prevede că „în scopul asigurării executării documentului executoriu, odată cu intentarea procedurii de executare, executorul judecătoresc este în drept: a) să aplice sechestru pe mijloacele bănești sau pe bunurile debitorului; b) să interzică debitorului de a săvârși anumite acte; c) să interzică altor persoane de a transmite debitorului bunuri sau de a îndeplini față de el alte obligații”, precum și regulile generale de sechestrare a bunurilor prevăzute la art. 115 din Codul de executare, a emis încheierile nr. 175-1425/13 prin care a dispus Ministerului Tehnologiilor Informaționale și Comunicațiilor al Republicii Moldova, Direcției principale înregistrare a Transportului și Calificare a Conducătorilor Auto aplicarea interdicțiilor de înstrăinare sub orice formă a mijloacelor de transport, care sunt înregistrate cu drept de proprietate după Dănilă Vladimir, iar IS „Cadastru” aplicarea interdicției de înstrăinare sub orice formă a bunurilor imobile care sunt înregistrate cu drept de proprietate după Dănilă Vladimir, acțiuni care nu sunt prevăzute de Codul de executare, contravin regulilor generale de sechestrare a bunurilor prevăzute la art.115 din Codul de executare, și au cauzat daune în proporții considerabile intereselor publice, precum și drepturilor și intereselor ocrotite de lege ale lui Dănilă Vladimir.

Acțiunile lui Romaliischi Maxim, au fost calificate în baza art.328 alin.(l) din Codul penal - excesul de putere și depășirea atribuțiilor de serviciu.

Instanța de judecată constatând neîntemeiat în sentință că fapta incriminată inculpatului Romaliischi Maxim nu întrunește elementele infracțiunii ilegal 1-a achitat.

Această concluzie a instanței de judecată este greșită deoarece în ședința de judecată a fost pe deplin confirmată învinuirea înaintată.

Astfel, cu toate că, inculpatul Romaliischi Maxim nu și-a recunoscut vina în comiterea infracțiunii incriminate, acesta a recunoscut că a primit pentru executare documentul executoriu nr.2PO-815/13 din 20.09.2013 emis de către Judecătoria Botanica, mun.Chișinău, a intentat dosarul de executare a acestui document nr.175-1425/13, și a emis încheierile nr. 175-1425/13 prin care a dispus Ministerului Tehnologiilor Informaționale și Comunicațiilor al Republicii Moldova, Direcției principale înregistrare a Transportului și Calificare a Conducătorilor Auto aplicarea interdicțiilor de înstrăinare sub orice formă a mijloacelor de transport, care sunt înregistrate cu drept de proprietate după Dănilă Vladimir, iar IS „Cadastru” aplicarea interdicției de înstrăinare sub orice formă a bunurilor imobile care sunt înregistrate cu drept de proprietate după Dănilă Vladimir.

Aceste fapte au fost complet dovedite și prin examinarea procedurii de executare nr.2PO-815/13 din 20.09.2013. Instanța de fond a luat ca bază la adoptarea sentinței declarațiile inculpatului Romaliischi Maxim și a avocatului acestuia, care, interpretând eronat prevederile Codului de executare, susține că executorul judecătoresc are dreptul de a aplica debitorului interdicții generale și ai interzice de a săvârși anumite acțiuni.

Aceste concluzii, atât a inculpatului, cât și a instanței de judecată, sunt greșite și denotă o interpretare abstractă a prevederilor art.63 alin.(l) lit.b) din Codul de executare.

Astfel, norma specificată prevede că, în scopul asigurării executării documentului executoriu, odată cu intentarea procedurii de executare, executorul judecătoresc este în drept să interzică debitorului de a săvârși anumite acte. În speță însă, executorul judecătoresc Romaliischi Maxim, prin încheierile din 12.11.2013, nr.175-1425/13, a dispus Ministerului Tehnologiilor Informaționale și Comunicațiilor al Republicii Moldova, Direcției principale înregistrare a Transportului și Calificare a Conducătorilor Auto aplicarea interdicțiilor de înstrăinare sub orice formă a mijloacelor de transport, care sunt înregistrate cu drept de proprietate după Dănilă Vladimir, iar IS „Cadastru” aplicarea interdicției de înstrăinare sub orice formă a bunurilor imobile care sunt înregistrate cu drept de proprietate după Dănilă Vladimir.

Aplicarea interdicțiilor de înstrăinare sub orice formă a tuturor bunurilor materiale deținute de debitor, fără a le identifica și a ține cont de valoarea acestora în coraport suma care urma a fi încasată, contravine principiilor și regulilor de executare.

Raportînd prevederile legale situației în speță, rezultă că inculpatul urma să aplice interdicția de înstrăinare asupra bunurilor în valoare ce nu depășesc suma urmărită și anume de 2848,88 lei, cu atât mai mult că, odată cu intentarea procedurii de executare, executorul judecătoresc a stabilit că debitorul dispunea de două automobile, însă pe parcurs de un an de zile nu a a întreprins nici o măsură pentru a aplica sechestru pe unul din ele, sau pe alte bunuri în valoare de 2848,88 lei ce aparțin debitorului, menținînd ilegal interdicția de înstrăinare asupra întregii proprietăți a debitorului.

Cu toate acestea, anume aplicarea interdicțiilor de înstrăinare sub orice formă a întregii proprietăți a debitorului urmează a fi calificată ca acțiuni care depășesc în mod vădit limitele drepturilor și atribuțiilor acordate prin lege, deoarece art.63 din Codul de executare prevede interzicerea debitorului (și altor persoane) de a săvârși anumite acte, care urmează a fi stabilite de executor în limita acțiunii sau a obiectului executării, și nu cum a procedat în cazul dat executorul judecătoresc - inculpatul Romaliischi Maxim aplicînd interdicția de înstrăinare a întregii proprietăți a debitorului.

În sentința pronunțată instanța de judecată corect a expus obiectul și latura obiectivă a infracțiunii prevăzute de art.328 din Codul penal, însă greșit a concluzionat că aceste elemente ale componenței de infracțiune lipsesc în cazul dat.

Astfel, prin probele administrate în cadrul urmăririi penale și examinate în ședința de judecată, s-a stabilit incontestabil că inculpatul Romaliischi Maxim, fiind, conform prevederilor art.123 alin.(2) din Codul penal și art.2 al Legii nr.113 din 16.10.2010 privind executorii judecătorești, persoană publică, a săvârșit acțiuni care depășesc în mod vădit limitele drepturilor și atribuțiilor acordate prin lege, cauzînd daune în proporții considerabile intereselor publice și drepturilor și intereselor ocrotite de lege ale persoanelor fizice, adică infracțiunea prevăzută de art.328 alin.(l) din Codul penal.

În prezența acestor probe incontestabile, atunci cînd fapta inculpatului Romaliischi Maxim este atât de evidentă, iar instanța de judecată în persoana judecătorului Olga Cojocar u a pronunțat o sentință de achitare în privința lui, această sentință este vădit ilegală.

Mai mult decît atât, comportamentul judecătorului Olga Cojocar u pe parcursul examinării cauzei penale a pus la îndoială rezonabilă imparțialitate a ei.

Astfel, este de menționat că, în conformitate cu prevederile art.40 alin.(l) și art.297 din Codul de procedură penală, la 01.12.2014 Procuratura sect.Buiucani, mun.Chișinău a expediat Judecătoriei Buiucani, mun.Chișinău pentru examinare conform competenței cauza penală nr.2014038176 de învinuire a executorului judecătoresc Romaliischi Maxim în baza art.328 alin.(l) din Codul penal.

Cauza penală a fost repartizată judecătorului Olga Cojocar u pentru examinare. Ședința preliminară a fost numită pentru 19.12.2014, apoi, examinarea acesteia a fost dispusă pentru 29.12.2014, 13.01.2015, 23.01.2015, 30.01.2015, 31.01.2015 și 13.02.2015 - pronunțarea sentinței. La ședința din 13.01.2015, fiind audiat inculpatul Romaliischi Maxim, în timpul cînd a răspuns la una din întrebările adresate de către acuzatorul de stat, a declarat că acțiunile sale pot fi încadrate în baza art.329 din Codul penal - neglijența în serviciu, și nicidecum în baza art.328 alin.(l) din Codul penal, la ce președintele ședinței, judecătorul Olga Cojocar u i-a sugerat inculpatului să se abțină de la asemenea declarații. Acest comportament al judecătorului a fost apreciat de către acuzatorul de stat ca un comportament care pune la îndoială rezonabilă imparțialitatea iudecătorului. iar aceasta. conform prevederilor art.33 alin.(2) dct.6) si

art.34 din Codul de procedură penală constituie motive de recuzare. Astfel, la ședința următoare din 30.01.2015 (ședința din 23.01.2015 fiind amînată la demersul procurorului care a fost antrenat în acțiuni care nu sufereau amînare) a fost depusă cererea de recuzare, care prin încheierea din 30.01.2015 a fost respinsă, fiind ilegal considerată neîntemeiată.

Fiind ulterior analizat modul de numire și amînare a cauzelor penale de către judecătorul Olga Cojocaru s-a stabilit că, cauza penală de învinuire a lui Romaliischi M. a fost numită și pusă la examinare în mod proritar, fără a se lua în considerație că pe rolul instanței se afla din 01.12.2014, iar judecătorul avea în procedură alte dosare cu un termen de examinare mai mare.

Astfel, examinarea cauzei penale de învinuire a lui Nereanu Nadejda în baza art.191 alin.(5) din Codul penal de la 19.12.2014 a fost amînată pentru 06.02.2015; cauza penală de învinuire a lui Balcan Veaceslav în baza art.190 alin.(2) din Codul penal de la 30.01.2015 pînă la 16.02.2015; cauza penală de învinuire a lui Moldovanu L., Brachin A. și Guzun V. în baza art.312 din Codul penal de la 30.12.2014 pînă la 16.02.2015; cauza penală de învinuire a lui Luca Victoria în baza art.166/1 din Codul penal de la 28.01.2015 pînă la 26.02.2015; cauza penală de învinuire a lui Maximenco S. în baza art.317 alin.(2) din Codul penal de la 17.12.2014 pînă la 18.02.2015, adică mai mult de două luni, însă, pe cauza penală de învinuire a executorului judecătoresc Romaliischi Maxim, în aceeași perioadă de timp, de la 01.12.2014 pînă la 13.02.2015 cînd a fost pronunțată sentința, au fost numite și petrecute 7 (șapte) ședințe și anume pe 19.12.2014, 29.12.2014, 13.01.2015, 23.01.2015, 30.01.2015, 31.01.2015 și 13.02.2015 - pronunțarea sentinței.

Astfel, dacă, de exemplu, examinarea cauzei penale de învinuire a lui Maximenco S. a fost amînată de la 17.12.2014 pînă la 18.02.2015, adică pe un termen mai mare de două luni, în această perioadă de timp, pe cauza penală de învinuire a lui Romaliischi M. au fost numite șapte ședințe de judecată și examinarea acesteia a durat de la 19.12.2014 pînă la 13.02.2015, adică puțin mai mult de o lună.

În rezultatul analizei comportamentului judecătorului Olga Cojocaru la numirea, fixarea ședințelor și examinarea cauzei penale de învinuire a lui Romaliischi Maxim s-a atestat un comportament care pune la îndoială rezonabilă imparțialitatea judecătorului, iar pentru aceste motive, conform prevederilor art.33 alin.(2) pct.6) și art.34 din Codul de procedură penală, urma a fi recuzat de la examinarea acestei cauze penale, însă, prin încheierea din 30.01.2015 cererea de recuzare a fost respinsă.

Astfel, prin apelul declarat împotriva sentinței de achitare se contestă și încheierea din 30.01.2015 prin care a fost respinsă cererea de recuzare a judecătorului Olga Cojocaru de la examinarea acestei cauze penale.

În așa mod, instanța de judecată a pronunțat o sentință care este contrară legii, de aceea ea urmează a fi casată, iar inculpatul Romaliischi Maxim recunoscut vinovat în baza art.328 alin.(1) din Codul penal și condamnat.

Totodată, constatînd fapte de încălcare a legalității de către judecătorul Olga Cojocaru, conform prevederilor art.218 din Codul de procedură penală, o dată cu adoptarea hotărîrii pe caz, urmează a emite o încheiere interlocutorie prin care aceste fapte să fie aduse la cunoștința Consiliului Superior al Magistraturii.

Procurorul apelant solicită casarea sentinței Judecătorei Buiucani, mun. Chișinău din 13 februarie 2015, prin care inculpatul Romaliischi Maxim a fost achitat cu pronunțarea unei noi hotărîri, potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care Romaliischi Maxim să fie declarat vinovat de săvîrșirea infracțiunii prevăzute de art.328 alin.(1) din Codul penal, și în baza sancțiunii acestui articol să-i fie aplicată pedeapsa de - 2 ani închisoare cu privarea de dreptul de a ocupa funcții publice și de demnitate publică pe un termen de 5 ani, cu executarea pedepsei închisorii în penitenciar de tip semiînchis.

Nefiind de acord cu sentința enunțată partea vătămată a declarat apel în termen și a reiterat că sentința nominalizată este ilegală și urmează a fi casată.

În motivarea cererii de apel partea vătămată a indicat că instanța de judecată fără pătrunderea în esență neîntemeiat a constatat în sentință că fapta incriminată inculpatului Romaliischi Maxim nu întrunește elementele infracțiunii și 1-a achitat ilegal.

Această concluzie a instanței de judecată este greșită deoarece în ședința de judecată a fost pe deplin confirmată învinuirea înaintată.

Cu toate că, inculpatul Romaliischi Maxim nu și-a recunoscut vina în comiterea infracțiunii incriminate, acesta a recunoscut că a primit pentru executare documentul executoriu nr.2PO-815/13 din 20.09.2013 emis de către Judecătoria Botanica, mun.Chișinău, a întentat dosarul de executare a acestui document nr. 175-1425/13, și a emis încheierile nr. 175-1425/13 prin care a dispus Ministerului Tehnologiilor Informaționale și Comunicațiilor al Republicii Moldova, Direcției principale Înregistrare a Transportului și Calificare a Conducătorilor Auto aplicarea interdicțiilor de înstrăinare sub orice formă a mijloacelor de transport, care sunt înregistrate cu drept de proprietate după Dănilă Vladimir, iar ÎS „Cadastru” aplicarea interdicției de înstrăinare sub orice formă a bunurilor imobile care sunt înregistrate cu drept de proprietate după Dănilă Vladimir. Aceste fapte au fost dovedite deplin și prin examinarea procedurii de executare nr.2PO-815/13 din 20.09.2013.

Instanța de fond a luat ca bază la adoptarea sentinței declarațiile inculpatului Romaliischi Maxim și a avocatului acestuia, care, interpretînd eronat prevederile Codului de executare, susțin că executorul judecătoresc are dreptul de a aplica debitorului interdicții generale și ai interzice de a săvîrși anumite acțiuni. Aceste concluzii, atît a inculpatului, cît și a instanței de judecată, sunt greșite și denotă o interpretare abstractă a prevederilor art.63 alin.(1) lit.b) din Codul de executare.

Norma specificată prevede că, în scopul asigurării executării documentului executoriu, cu intentarea procedurii de executare, executorul judecătoresc este în drept să interzică debitorului de a săvîrși anumite acte, însă executorul judecătoresc Romaliischi Maxim, prin încheierile din 12.11.2013, nr.175-1425/13, a dispus Ministerului Tehnologiilor Informaționale și Comunicațiilor al Republicii Moldova, Direcției principale Înregistrare a Transportului și Calificare a Conducătorilor Auto aplicarea interdicțiilor de înstrăinare sub orice formă a mijloacelor de transport, care sunt înregistrate cu drept de proprietate după Dănilă Vladimir, iar IS „Cadastru” aplicarea interdicției de înstrăinare sub orice formă a bunurilor imobile care sunt înregistrate cu drept de proprietate după Dănilă Vladimir.

Aplicarea interdicțiilor de înstrăinare sub orice formă a tuturor bunurilor materiale deținute de debitor, fără a le identifica și a ține cont de valoarea acestora în coraport suma care urma a fi încasată, contravine principiilor și regulilor de executare.

Inculpatul urma să aplice interdicția de înstrăinare asupra bunurilor în valoare ce nu depășesc suma urmărită și anume de 2848,88 lei, cu atît mai mult că, odată cu intentarea procedurii de executare, executorul judecătoresc a stabilit că debitorul dispunea de două automobile, însă pe parcurs de un an de zile nu a întreprins nici o măsură pentru a aplica sechestrul pe unul din ele, sau pe alte bunuri în valoare de 2848,88 lei ce aparțin debitorului, menținînd ilegal interdicția de înstrăinare asupra întregii proprietăți a debitorului.

Aplicarea interdicțiilor de înstrăinare sub orice formă a întregii proprietăți a debitorului urmează a fi calificată ca acțiuni care depășesc în mod vădit limitele drepturilor și atribuțiilor acordate prin lege, deoarece art.63 din Codul de executare prevede interzicerea debitorului (și altor personae) de a săvîrși anumite acte, care urmează a fi stabilite de executor în limita acțiunii sau a obiectului executării, și nu cum a procedat în cazul dat executorul judecătoresc - inculpatul Romaliischi Maxim, aplicînd interdicția de înstrăinare a întregii proprietăți a debitorului.

În sentința pronunțată instanța de judecată corect a expus obiectul și latura obiectivă a infracțiunii prevăzute de art.328 din Codul penal, însă greșit a concluzionat că aceste elemente ale componenței de infracțiune lipsesc în cazul dat.

Astfel, prin probele administrate în cadrul urmăririi penale și examinate în ședința de judecată, s-a stabilit incontestabil că inculpatul Romaliischi Maxim, fiind persoana publică, a săvîrșit acțiuni care depășesc în mod vădit limitele drepturilor și atribuțiilor

inculpatului Romaliischi Maxim, fiind, persoana publică, a săvârșit acțiunii care depășesc în mod vădit limitele drepturilor și autorităților acordate prin lege, cauzând daune în proporții considerabile intereselor publice și drepturilor și intereselor ocrotite de lege ale persoanelor fizice, adică infracțiunea prevăzută de art.328 alin.(1) din Codul penal.

Este jignitoare poziția unilateral de nerecunoaștere a prejudiciilor morale și materiale cauzate părții vătămate, în pofida prezentării probelor, precum și nerecunoașterea atentării la drepturile fundamentale ale cetățeanului, asupra familiei prin încălcarea legii - ca prejudiciu enorm pentru Stat.

În prezența acestor probe incontestabile, atunci când fapta inculpatului Romaliischi Maxim este atât de evidentă, iar instanța de judecată în persoana judecătoarei Olga Cojocar a pronunțat o sentință de achitare în privința lui, această sentință este vădit ilegală.

A fost extrem de dureroasă acceptarea de către judecătorul nominalizat a comportamentului nepoliticos în mod repetat de către avocatul inculpatului și multiplele zimbete persistente între avocat și inculpat, fapt ce a pus la îndoială rezonabilă imparțialitatea judecătoarei Olga Cojocar și o dovadă a unei eventuale decizii în favoarea inculpatului.

Partea vătămată (apelant) Dănilă Vladimir solicită casarea sentinței Judecătoarei Buiucani, mun. Chișinău din 13 februarie 2015, prin care inculpatul Romaliischi Maxim a fost achitat cu pronunțarea unei noi hotărâri, potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care Romaliischi Maxim să fie declarat vinovat de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art.328 alin.(1) din Codul penal, cu sancționarea prevăzută în limitele acestui articol.

Procurorul a pledat pentru admiterea apelului declarat de către procuror cu casarea sentinței Judecătoarei Buiucani mun. Chișinău și pronunțarea unei hotărâri potrivit modului stabilit pentru prima instanță prin care Romaliischi Maxim să fie recunoscut vinovat de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 328 alin.(1) Cod penal al RM și în baza sancțiunii acestui articol să-i fie aplicată pedeapsa de - 2 ani închisoare cu privarea de dreptul de a ocupa funcții publice și de demnitate publică pe un termen de 5 ani, cu executarea pedepsei închisorii în penitenciar de tip semiînchis.

El a susținut apelul declarat de partea vătămată și a solicitat admiterea lui.

Partea vătămată în ședința instanței de apel a susținut apelul său și a solicitat să fie admis.

Inculpatul Romaliischi Maxim în ședința instanței de apel a solicitat respingerea apelurilor declarate de către procuror și de către partea vătămată, să fie susținută sentința pronunțată de către prima instanță, pe motivul că acesta nu a încălcat legislația, anume Codul de Executare. Consideră că este un dosar fabricat de către procuratură pentru a fi atras executorul judecătoresc la răspundere penală. Solicită în acest context să fie achitat.

Avocatul Airapetean Artur în interesele inculpatului Romaliischi Maxim în ședința instanței de apel a solicitat respingerea apelurilor declarate de către procuror și de către partea vătămată ca neîntemeiate și nefondate și lipsite de oricare temei cu menținerea sentinței instanței de fond, și anume de achitare. A comunicat colegiului că prezenta cauză nu este altceva decât un comentariu defectuos al cadrului legal din cadrul organelor abilitate cu drept de a intenta procedura penală, sa referit la umrătoarele: începînd cu intentarea procesului penal, ține să menționeze că acesta a fost intentat la simpla cerere a părții vătămate doar din considerentul că precum inculpatul a încălcat careva norma legală. Ține să menționeze că nu este nici un act al executorului judecătoresc care să fie anulat, nu există nici un act al executorului judecătoresc care să fie declarat nevalabil, nu există nici un act care să fie considerat ilegal, respectiv aceștia sunt în fața unei proceduri perfect legale intentate de către executorul judecătoresc. Conform rechizitoriului acesta este învinuit precum că a aplicat interdicția de înstrăinare asupra bunurilor părții vătămate, acesta din urmă fiind debitor pe dosar civil, însă aceasta nu este regula executorului este obligația de a aplica interdicția de înstrăinare. Rechizitoriul pe două foi explică precum că executorul judecătoresc nu este în drept să aplice interdicția întrucît nu există un asemenea document.

Astfel acesta menționează că chiar și în rechizitoriu se face trimitere la prevederile Codului de Executare, care expres prevede că documentul executoriu primit în baza art.63 urmează să fie intentat procedura de executare, și față de debitor să fie aplicată interdicția de înstrăinare sau sechestrul, în dependență de situația creată. În situația în speță se vorbește despre existența unei datorii, unde instanța de fond a decis încasarea de la debitor a unei sume de bani, iar hotărîrea în cauză nu a fost contestată de către partea vătămată, respectiv consideră acea hotărîre perfect legală. Acesta menționează că partea vătămată a declarat că hotărîrea este ilegală precum nu-i convine, dar nu a fost contestată. În baza hotărîrii în cauză a fost intentată procedura de executare, s-a numit concilierea părților, la care partea vătămată nu s-a prezentat. Dacă aceasta să fie prezentă la concilierea părților, nu ar fi aplicarea interdicției de înstrăinare a bunurilor mobile și imobile. Partea vătămată nu s-a prezentat, iar la dosar este prezent avizul de recepție, la care acesta a confirmat că a primit această solicitare, dar nu s-a prezentat, datorită că nu și-a dorit acest lucru. Dînsul timp de un an de zile nu a executat absolut hotărîrea instanței de judecată. Iar a executat această hotărîre abia peste un an după ce a fost intentată procedura de executare silită, iar între timp s-a adresat la procuratură ca să fie intentată o cauză penală, precum că cineva cere bani ilegal, dar este titlu executoriu, și trebuie executat. Este aplicarea interdicției de înstrăinare, iar acest lucru este prevăzut de Codul de Executare.

Comunică că nici în apelul procurorului, și nici în apelul părții vătămate nu se vorbește asupra fondului cauzei, asupra încălcării pretinse emise de executorul judecătoresc. Consideră o practică absurd de a trage la răspundere executorul judecătoresc.

Astfel acesta solicită respingerea apelurilor, acestea sunt vădit neîntemeiate, nu se încadrează în cadrul legal.

Audiind opinia participanților la proces, analizând materialele cauzei în raport cu argumentele invocate, Colegiul penal consideră apelurile procurorului și părții vătămate ca nefondate și pasibile de a fi respinse, iar sentința atacată ca legală și întemeiată, urmînd a fi menținută fără modificări din următoarele considerente.

Colegiul consideră că, instanța de fond a analizat obiectiv cumulus de probe prin prisma art.101 Cod procedură penală, din punct de vedere al pertinentei, concludenței, veridicității și coroborării și just a adoptat o sentință de achitare în privința inculpatului Romaliischi Maxim în baza art.328 alin.(1) Cod penal.

La pronunțarea sentinței, instanța de fond corect a stabilit circumstanțele de fapt și de drept și just a concluzionat că inculpatul Romaliischi Maxim urmează a fi achitat pe capătul de învinuire incriminat.

Aceste împrejurări au fost elucidate și constatate din totalitatea de probe acumulate la dosarul respectiv, fiind corect apreciate, cu respectarea prevederilor art.101 Cod procedură penală, din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității, iar toate probele în ansamblu - din punct de vedere al coroborării lor.

La baza sentinței de achitare instanța de fond a reținut: - **declarațiile inculpatului** care a declarat că, la biroul de executare executor judecătoresc Romaliischi Maxim la 12.11.2013 a fost înregistrată procedura de executare în baza documentului executoriu nr. 2PO-815 din 20.09.2013, emisă de Judecătoria Botanica privind încasarea datoriei de la Dănilă Vladimir în sumă de 2848, 88 lei.

În acest sens, executorul judecătoresc a intentat procedura de executare și potrivit art. 67 Cod de Executare a fost expediată debitorului cu aducerea la cunoștința acestui articol și prevederilor art. 66 alin. (2) Cod de Executare și anume dreptul și termenul de contestare, în cazul în care, o consideră emisă cu încălcarea legislației în vigoare, precum și propunerea de a executa hotărîrea dată în termen de 15 zile. Încheierea a fost recepționată de către debitor, fapt confirmat prin avizul de recepție, care este anexat la materialele dosarului. În pofida faptului că, debitorul a fost înștiințat despre procedura concilierii, debitorul Dănilă Vladimir în cadrul acesteia nu s-a prezentat, fără a comunica motivul ce a stat la baza lipsei acestuia.

Ulterior, în urma intentării procedurii de executare și măsurilor întreprinse, a fost stabilit că, obligația a fost stinsă conform documentului executoriu menționat la **18.09.2014**, fapt confirmat prin cererea creditorului din **22.09.2014**.

Potrivit art. 63 alin. (1) lit. a) Cod de Executare în scopul asigurării executării documentului executoriu odată cu intentarea procedurii de executare, executorul judecătoresc este în drept să aplice sechestrul pe mijloace bănești și bunurile debitorului, fără a indica limita sumei, cum a fost cândva în redacția Codului de executare vechi. Astfel, în scopul asigurării executării documentului executoriu au fost emise încheierile privind asigurarea executării documentului executoriu și remise în adresa organelor abilitate.

Art. 9 Cod de Executare prevede că, participanții la procedura de executare, alte persoane ale căror drepturi sînt ocrotite de lege au fost încălțate printr-un act de executare pot ataca actul în conformitate cu legea .

Potrivit art. 3 Cod de Executare intitulat actul executorului judecătoresc al Legii 113 din 17.06.2010, actul întocmit de executorul judecătoresc în limitele competenței legale, este act procesual ce are forță probantă, se prezumă a fi legal, iar în cazul cînd este întocmit în cadrul procedurii de executare poate fi contestat în modul stabilit de Cod de Executare.

Analizînd în coraport normele legale indicate, actele executorului judecătoresc emise de o persoană publică, se prezumă a fi legale, adică emise în conformitate cu prevederile legii în vigoare, iar participanții la procedura de executare, în cazul în care le consideră ilegale, au posibilitate de a le contesta în instanța de judecată. Astfel, atît timp cît actul executorului judecătoresc este legal, aprecierea acestuia ca fiind abuziv, este neîntemeiată. Mai mult, formulînd astfel, de concluzii organul de urmărire penală, își asumă atribuții care revin exclusiv instanței de judecată, doar aceasta poate aprecia dacă dispoziția încheierii care face obiectul ordonanței sînt în interiorul normei legale sau le depășesc. Or, a învinui o persoană în depășirea atribuțiilor, punînd la bază un act legal este inadmisibil și arbitral.

În pofida celor relatate, i-a fost intentată cauza penală incrimundu-i-se comiterea infracțiunii prevăzute de art. 328 alin. (1) CP.

Conform art. 328 CP excesul de putere sau depășirea atribuțiilor de serviciu constă în săvîrșirea de către o persoană publică a anumitor acțiuni care depășesc în mod vădit limitele drepturilor, atribuțiilor dacă acesta a cauzat daune în proporții considerabile intereselor publice și intereselor ocrotite de lege.

Potrivit art. 22 lit. f) Cod de Executare executorul judecătoresc este în drept să interzică instituțiilor de stat, persoanelor cu funcții de răspundere, persoanelor fizice și juridice, indiferent de tipul de proprietate și forma de organizare efectuarea anumitor acte în privința debitorului sau a bunurilor lui, inclusiv a bunurilor care vor fi dovedite în viitor, care ar putea duce la împiedicarea executării.

A explicat inculpatul că, analizînd norma legală indicată, rezultă cu certitudine că, executorul judecătoresc în scopul prevenirii înstrăinării de către debitor a bunurilor sale poate să interzică anumitor instituții să permită efectuarea actelor de înstrăinare a acestora. Astfel, prin emiterea încheierilor de asigurare a executării documentului executoriu acest lucru și a fost făcut.

Mai mult, potrivit art. 281 CPP ordonanța de punere sub învinuire, trebuie să cuprindă printre altele motivele și semnele calificative pentru încadrarea juridică a faptei. Ordonanța din 27.11.2014 nu conține aceste elemente, or, în acestea se citează drept temei pentru a motiva depășirea atribuțiilor prevederile art. 63 Cod de Executare, care prevăd acele obligații ale executorului judecătoresc care au fost realizate prin încheierea de asigurare a acțiunii.

Astfel, art. 63 Cod de Executare intitulat măsurile de asigurare a documentului executoriu prevede expres că, executorul judecătoresc în scopul asigurării poate să aplice sechestrul pe mijloace bănești sau pe bunurile debitorului.

În același context se invocă prevederile art. 115 Cod de Executare, care în genere nu sînt aplicabile cazului dat, ele reglementînd procedura de aplicare a sechestrului, care se regăsesc în capitolul IX Procedura de sechestrare și vînzare a bunurilor. Analizînd prevederile art. 115 Cod de Executare devine evident faptul că, acesta se referă la sechestrarea și urmărirea bunurilor, prin întocmirea unui proces-verbal de sechestr, fapt ce nu a fost efectuat în cadrul procedurii de executare silită. Incriminarea depășirii limitelor este absolut neîntemeiată și deplasată. Executorului judecătoresc i-au fost incriminate acțiunile, care nici nu au fost efectuate, dat fiind faptul că nu a dispus aplicarea sechestrului, ci doar interzicerea efectuării unor acțiuni ce ține de înstrăinarea patrimoniului debitorului.

Acțiunile executorului judecătoresc au avut drept scop apărarea intereselor publice, constituționale afirmate și protejate, în nenumărate rînduri confirmate de CEDO, întru asigurarea statului la accesul la justiție și e regretabil că, procurorul, autoritate menită să protejeze interesele publice, învinovățește executorul judecătoresc pentru că acesta a întreprins măsuri care le pune legal în vederea executării pozitive a obligațiilor statului. Nu poate fi ignorat și faptul că, perpetuarea menținerii măsurilor de asigurare aplicate de executorul judecătoresc s-a datorat inacțiunii debitorului, din mai multe motive. Debitorul oricînd putea înceta existența acestor măsuri prin executarea hotărîrii judecătorești; se putea opune aplicării acestor măsuri prin contestarea actelor executorului judecătoresc; putea contribui la corectarea volumului măsurilor de asigurare prin înaintarea unor cereri către executorul judecătoresc și probarea valorii bunurilor și degrevării ei. Nici o soluție din cele indicate nu au fost realizate de debitor, dar a tergiversat achitarea datoriei și executarea hotărîrii invocînd un abuz cauzat de executorul judecătoresc.

Colegiul reține că inculpatul a mai declarat, partea vătămăată a recepționat încheierea de intentare a procedurii de executare, în acest sens, fiind prezentat avizul de recepție. Partea vătămăată nu s-a prezentat la procedura de conciliere și nu a prezentat nici un motiv. Din cererea creditorului rezultă că, datoria a fost stinsă la 18.09.2014. În perioada 10.09.2014-20.10.2014 partea vătămăată fiind în spital, putea achita datoria dacă în apropiere exista o filială „Mobiasbancă”. A fost aplicată interdicția de înstrăinare a bunului, nu a fost aplicat sechestrul. În cazul în care este emis document executoriu, în cadrul examinării cauzei, poate fi aplicată interdicția doar în limita acțiunii. Nici unul din actele executorului judecătoresc nu au fost contestate de parte vătămăată și se prezumă că sînt legale și la data de astăzi. Încheierea ce ține de cheltuieli de executare a fost remisă părții vătămăate, dar nu a fost executată.

Termenul din interdicția a fost preluat din lege, este art. 22 Cod de Executare „ se interzice” și se prezumă a fi o interdicție. Are acces la baza de date a bunurilor imobile și a automobilelor. La momentul intentării a cunoscut că dl Dănilă are în proprietate 2 automobile și un bun imobil. Pentru a putea executa hotărîrea de judecată și a stabili bunurile se pune interdicția de înstrăinare pe toate bunurile. A stabilit inițial că debitorul are 2 bunuri, dar nu putea să aplice sechestrul pe un bun anume, deoarece nu s-a prezentat. Nu au fost stabilite bunurile și a fost aplicată interdicția pe toată averea, a fost aplicată interdicția de înstrăinarea a bunurilor. Acțiunile executorului se referă la emiterea încheierilor, poate întreprinde și alte măsuri ca ieșirea la fața locului, aplicarea sechestrului care are loc cu prezența participanților. Executorul judecătoresc poate întreprinde aceste măsuri în cazul în care acestuia i se achită cheltuielile de executare, iar creditorul a înaintat cheltuieli doar pentru aceste acțiuni, dar nu și altele. Nu au fost întreprinse alte acțiuni de executorul judecătoresc, nu a fost acasă la debitor, pentru că nu a fost solicitată această acțiune de creditor, iar executorul judecătoresc nu poate întreprinde măsuri din inițiativă proprie. Încheierile privind aplicarea interdicției se aplică din oficiu. Acțiunile sale au fost efectuate în conformitate cu Cod de Executare și au fost întreprinse legal. Legalitatea actelor emise de executor se verifică de către instanță, dar nu există nici un act prin care să fie constatată ilegalitatea actelor întocmite. Debitorul a fost informat o dată despre intentarea procedurii de executare. Legislația nu prevede că debitorul trebuie informat repetat. A comunicat telefonic cu partea vătămăată de cîteva ori, dar nu s-a prezentat la biroul executorului.

La moment, interdicția privind eliberarea pașaportului este anulată. După achitarea datoriei, executorul judecătoresc încetează procedura de executare în termen de 10 zile și remite informația la organele abilitate. După achitarea datoriei a emis încheieri privind anularea măsurilor asiguratorii și le-a expediat prin poștă organelor abilitate, în modul în care a expediat încheierea de aplicare a măsurilor de asigurare, cu aviz simplu. Cheltuielile de executare sînt în mărime de 1107 lei, iar în cazul neachitării cheltuielilor de executare va fi inițiată altă procedură de executare și vor fi aplicate măsuri de asigurare în vederea achitării cheltuielilor;

- **declarațiile părții vătămăate Dănilă Vladimircare** în ședința instanței de judecată a declarat că, în anul 2010 în baza unui contract

bilateral cu „Mobiabancă” a primit suma de 25000 lei, fiind întocmit și un grafic de eșalonare. Respecta graficul, dar din start a simțit o umilire prin achitarea dobânzii. Intrând țara în criză, s-a ciocnit cu niște probleme financiare și a admis o depășire a graficului, iar ca urmare a depășirii termenului achitării ratei a fost penalizat cu 100 lei. Și-a exprimat nemulțumirea la filiala băncii „Stejaur”. Ulterior, a achitat câteva rate și fără careva intenții a întârziat cu plata, deși la acel moment banca deja își rambursase creditul de 25000 lei. Cunoscând despre acest fapt a scris o cerere către bancă prin care a solicitat revizuirea plăților. După ce nu a mai primit răspuns, a simțit că a nimerit într-o capcană și este tratat ca un infractor, în pofida faptului că, reclamele de la bănci sînt nobile și ademenitoare. După această situație a continuat să achite adăugător conform posibilităților. Suma de 25000 lei era depășită și a adresat băncii scrisori repetate pentru a fi informat despre sumele achitate, dar a fost neglijat, ceea ce denotă o atotputernicie a băncii cu acordul statului. Pînă la urmă s-a ales cu adresarea în instanța de judecată, la care nu a participat. Decizia instanței a fost unilaterală în favoarea băncii și în perioada respectivă de timp, în anul 2013, a fost expediată executorului judecătoresc. Nu mai avea rost să facă ceva, pentru că era decizia instanței pe de o parte și deciziile executorului pe de altă parte. Avînd experiență de viață cît și de serviciu, a așteptat o perioadă de un an și ceva din lipsă de timp, lipsă de mijloace financiare a coincis cu decizia de executare emisă de executorul judecătoresc Romaliischi. Nu a avut timp să se prezinte la executor sau să îl telefoneze, dar era la curent cu situația existentă. A trecut o perioadă de timp și personal a telefonat executorul judecătoresc și a vorbit cu cineva de la oficiu. A rugat să ridice dosarul de executare pentru ca să i se spună ce sumă are de achitat, fiindu-i comunicată suma 2800 lei și cheltuieli pentru executare 1500 lei, la care a răspuns că suma pretinsă pentru cheltuieli de executare nu poate fi atît de mare, adică jumate din suma creditului, deoarece nu au fost întreprinse careva măsuri ce să justifice cuantumul sumei. S-a prezentat peste ceva timp, la biroul executorului judecătoresc, care i-a comunicat că nu poate să scadă suma din suma de 1500 lei. I-a accentuat executorului judecătoresc că, cheltuielile solicitate sînt nejustificate. A negociat cheltuielile pentru executare pînă la suma de 700 lei, dar executorul a efectuat unele calcule și i-a spus că trebuie să achit măcar suma de 1200 lei, la care i-a spus că va avea grijă să merite acești bani. A remis o scrisoare prin care a solicitat să-i fie prezentat un calcul a cheltuielilor și i s-a spus că îi va fi remisă tabela. În luna mai 2014 a dorit să își perfecțeze pașaportul și i-a spus executorului Romaliischi Maxim că nu pot fi tratat ca un infractor și i se încalcă drepturile fundamentale prevăzute de CEDO, care nu pot fi încălcate. Cînd a fost la dl Romaliischi i-a prezentat niște acte de-a colegilor săi, niște fărădelegi, fiind aplicat sechestrul unei rude de ale sale, care nici o dată nu a avut datorii la servicii comunale, cît și niște acte în privința unui prieten de-al său care pentru o amendă de 100 lei a achitat suma de 600 lei. A avut loc și alt caz, în privința sa, ca partea vătămată, executorul Sărătură Nelea trebuia să îi execute o hotărîre de la niște persoane. A început să se simtă ca un infractor acuzat de niște infracțiuni. Executorul era la curent că a depus cerere în instanță ca să își facă dreptate și în loc să își revadă acțiunile a continuat cu aceleași acțiuni prin răspunsuri false că măsurile au fost scoase. Nici pînă la moment nu este convins că aceste măsuri au fost anulate. S-a simțit lezat în drepturi în raport cu banca „Mobiabanca”.

Prin acțiunile executorului judecătoresc Romaliischi Maxim, a fost lipsit de dreptul fundamental la libera circulație și conform Codul de Executare persoana nu poate fi lipsită de dreptul de a ieși din țară decît în baza unei hotărîri judecătorești, iar privarea de a perfecta pașaportul este o încălcare. I-a fost încălcat și dreptul de proprietate consfințit de Constituție. Divergențele existente la acest capitol impun toate instanțele publice să întreprindă măsuri întru recordarea lor la normele internaționale. Din cauza interdicțiilor impuse a avut dificultăți foarte mari la înregistrarea anexei la apartamentul nr. 2 din str. șos. Muncești 326 și nu doar la înregistrare, dar și la alte acțiuni ce țin de imobil. Cu referire la sechestrul, interdicția pe tranzacțiile cu automobilul, a fost stopat de colaboratorii Inspectoratului de Patrulare, în timp ce venea cu niște rude de la aeroport și a suportat o traumă psihologică deosebită. Prin interzicerea dreptului la ieșirea din țară nu a avut posibilitatea să se deplaseze pentru reanimarea sănătății, din care cauză starea sănătății s-a agravat. Prejudiciile materiale cauzate au fost deosebit de mari, dar mult mai mari consideră prejudiciile aduse sănătății și cele morale, iar nerespectarea drepturilor fundamentale nu pot fi calculate, rămînînd la discreția instanței aprecierea acestora.

A mai indicat partea vătămată că a stins datoriile la „Mobiabancă”, la filiala Stejaur, la data de 18.09.2014. După achitarea datoriilor nu au fost ridicate interdicțiile. A accentuat dlui Romaliischi că se va adresa în instanță și în septembrie 2014 s-a adresat la Centrul privind Drepturile Omului, unde prin scrisoarea din 10.10.2014 i s-a comunicat că, măsurile aplicate în vederea executării au fost anulate.

Are confirmare că interdicțiile nu au fost scoase și răspunsul din 12.11.2014 prin care nu i se permite perfectarea pașaportului. Despre achitarea datoriei a anunțat executorul judecătoresc a doua sau a treia zi. Nu a contestat hotărîrea de încasare a datoriei față de „Mobiabancă” Nu își amintește cînd a primit încheierea privind intentarea procedurii de executare și nu a contestat-o, pentru că a primit-o cu întârziere și era în depresie. Nu cunoaște dacă în încheierea de intentare a procedurii de executare era indicată data stabilită pentru concilierea părților, dar posibil a fost indicată dată pentru concilierea părților. Încheierea a fost trimisă prin poștă cu evitarea unor sunete, a parvenit cu întârziere și a fost ridicată de niște rude. Nu s-a prezentat la executorul judecătoresc pentru data stabilită din motive serioase și anume frica, spaima și starea morală de la această presiune, în sensul chemării la executor. I-a comunicat verbal executorului judecătoresc că este angajat în cîmpul muncii și că putea să blocheze contul cardului, fără careva terorizări. Pînă în prezent nu a achitat cheltuielile de executare. Nu exclude faptul că pretențiile executorului judecătoresc și măsurile aplicate să fie prezente datorită faptului neachitării onorariului. În răspunsul Secției documentare prin care i s-a refuzat perfectarea documentelor se face referire la interdicțiile aplicate de executorul Romaliischi Maxim. Concomitent cu interzicerea eliberării pașaportului a fost impusă și interdicția de a părăsi hotarele RM, dar nu a văzut așa încheiere. Cu interdicția executorului a fost aplicat sechestrul și nu a putut efectua careva tranzacții imobiliare.

A mai declarat partea vătămată că, delimitează și împreunează noțiunea de interdicție și sechestrul și consideră că, a fost aplicat sechestrul. A informat executorul că este salariat și suma pretinsă putea să fie foarte ușor, fără încălcări, ridicată de pe cont în cazurile în care refuza să le achite. Nu a contestat nici un act al executorului judecătoresc, nu a fost de acord cu actele întocmite. La finele anului 2013, în primăvara anului 2014, la sfîrșitul lunii aprilie după depresia pe care a suferit-o, a inițiat procedura amiabilă prin telefon, la care s-a revoltat asupra suma onorariilor pretinse de 1500 lei și ca urmare din oficiu dlui Romaliischi i-a fost telefonată soția și a avut presiune asupra familiei. Începutul soluționării pe cale amiabilă a durat din mai și pînă în octombrie, a început să se intereseze care a fost aportul organului de executare. Nu are alte datorii în baza unor hotărîri judecătorești. Cu salariul a fost o problemă, pensia inițială era de 2860 lei, dar a fost angajat în cîmpul muncii în noiembrie 2013 și salariul constituia 6000 lei. Ordonanța privind încasarea datoriei a primit-o posibil în termenul stabilit de Codul de procedură civilă și concomitent cu încheierea de intentare a procedurii de executare. Prin scrisoarea depusă la 23.09.2014 la biroul executorului judecătoresc Romaliischi Maxim, a solicitat în legătură cu achitarea datoriei față de „Mobiabancă” scoaterea interdicțiilor și informarea în detaliu despre cheltuielile suportate vis-a-vis de această executare și necesitatea acțiunilor respective, dat fiind faptul că, era în oraș și era încadrat în cîmpul muncii, dar la scrisoarea dată nu a primit răspuns. A scris cererea după ce a fost achitată datoria. A depus o singură cerere și fără răspuns. De la OCT a primit 2 răspunsuri prin care i s-a refuzat în careva acțiuni și restul răspunsurilor au fost verbale. Executorul judecătoresc nu a fost acasă pentru a aplica sechestrul și nu a semnat nici un proces-verbal privind aplicarea sechestrului. Ordonanța judecătorească a fost executată în termen de un an. Procedura de executare s-a început cum s-a început, nu a fost chemată ședințele instanței, i s-au remis hotărîrile. Începutul conlucrării cu executorul a avut loc în lunile aprilie - mai 2014, dar apogeul a fost lunile august 2014. A contactat personal executorul și la toate intențiile sale a fost refuzat și acțiunile nelegitime au continuat pînă în lunile august -

septembrie - noiembrie. Nu a contestat încheierea privind cheltuielile de executare. A depus o cerere suplimentară la MAI ca să primească o informație suplimentară referitor la episodul cu stoparea automobilului de către colaboratorii Poliției de Patrulare. Nu a făcut cunoștință cu materialele dosarului de executare la executor, dar a făcut cunoștință cu dosarul penal pe măsura cunoștințelor. Nu a atras atenția dacă în dosarul penal este încheierea executorului judecătoresc privind aplicarea interdicțiilor asupra automobilului său. Nu are un alt dosar de executare pornit de executorul judecătoresc Pașa Nicolae. La moment nu are datorii, dar a avut mai demult. Mașina sa nu a fost ridicată nici de un executor judecătoresc.

Totodată, în cadrul cercetării judecătorești instanței de judecată i-au fost prezentate un cumul de probe, care au fost verificate și în instanța de apel, care în viziunea acuzării confirmă vinovăția inculpaților în comiterea faptei infracționale încadrate în baza art. 328 alin.(1) CP după cum urmează: înștiințarea lui Dănilă Vladimir privind refuzul eliberării pașaportului nr.14610 din 12.11.2014; ordonanța și procesul-verbal de ridicare a procedurii de executare nr.2PO- 815/13 din 20.09.2013; copia autenticată a procedurii de executare nr.2PO-815/13 din 20.09.2013; procesul-verbal de examinare și ordonanța de recunoaștere a procedurii de executare nr.2PO-815/13 din 20.09.2013 în calitate de mijloc material de probă.

Astfel, reieșind din cumulum de probe cercetate suplimentar în cadrul ședinței instanței de apel, Colegiul concluzionează că apelurile procurorului și părții vătămate sunt neîntemeiate, fiind bazate pe presupuneri neargumentate și fără a avea vre-un suport juridic probant, motiv din care urmează a fi respinse.

Astfel, Colegiul penal a reținut că, instanța de fond a examinat cauza minuțios, multilateral, sub toate aspectele și în baza tuturor probelor administrate, justificat a atras concluzia că fapta lui Romalișchi Maxim nu întrunește elementele constitutive ale infracțiunii prevăzute de art. 328 alin.(1) Cod Penal.

În sensul art.52 Cod penal "*se consideră componentă a infracțiunii totalitatea semnelor obiective și subiective, stabilite de legea penală, ce califică o faptă prejudiciabilă drept infracțiune concretă*".

Conform art.385 CPP, la adoptarea sentinței, instanța de judecată soluționează chestiunile, inclusiv: dacă a avut loc fapta de săvârșirea căreia este învinuit inculpatul și, dacă fapta întrunește elementele infracțiunii și de care anume lege penală este prevăzută ea și, respectiv în partea descriptivă a sentinței de condamnare, potrivit art.394 CPP, trebuie să cuprindă nu numai descrierea faptei criminale, dar și încadrarea juridică a acțiunilor inculpatului.

În acest aspect, se relevă că, rechizitoriul conține o încadrare juridică imprecisă a faptei incriminate lui Romalișchi Maxim în baza art.328 alin.(1) Cod penal, astfel:

în rechizitoriul la descrierea caracterului prejudiciabil al faptei se indică că daunele în proporții considerabile au fost cauzate "... intereselor publice, precum și drepturilor și intereselor ocrotite de lege ale lui Dănilă Vladimir" nefiind constatată dauna cauzată fiecărui subiect.

Se evidențiază că, dispunerea de către executor Ministerului Tehnologiilor Informaționale și Comunicațiilor al Republicii Moldova, Direcției principale înregistrare a Transportului și Calificare a Conducătorilor Auto, ÎS „Cadastru" aplicarea interdicțiilor, nu poate fi considerat ca "*... cauzate daune în proporții considerabile intereselor publice*".

Organul de urmărire penală în ordonanță de punere sub învinuire și procurorul în instanța defond, nu au invocat și nu au justificat, cu trimitere la art.126 Cod Penal, prin ce se manifestă și se confirmă proporțiile considerabile a daunelor aduse intereselor publice și doar s-au limitat la citarea abstractă a textului legii prevăzută de art. 328 Cod Penal, fără a prezenta careva argumente și probe în susținerea acestei acuzații, or, dispoziția art.328 Cod Penal stipulează ca o condiție pentru întrunirea elementelor constitutive ale acestui gen de infracțiuni - cauzarea daunelor în proporții considerabile intereselor publice sau drepturilor și intereselor ocrotite de lege ale persoanelor fizice sau juridice.

În aceeași ordine de idei, Colegiul penal reține că instanța de fond corect a statuat că nu a fost demonstrat nici prejudiciul cauzat părții vătămate Dănilă Vladimir și modul în care s-a manifestat prejudiciul invocat.

Instanța menționează că, obiectul juridic special al infracțiunii specificate la alin. (1) art. 328 Cod penal, îl constituie relațiile sociale cu privire la buna desfășurare a activității de serviciu în sfera publică, care presupune îndeplinirea de către o persoană publică a obligațiilor de serviciu în mod corect, fără excесе, cu respectarea intereselor publice, precum și a drepturilor și intereselor ocrotite de lege ale persoanelor fizice și ale celor juridice.

Latura obiectivă a acestei infracțiuni are următoarea structură: 1) fapta prejudiciabilă care se exprimă în acțiunea de depășire a limitelor drepturilor și atribuțiilor acordate prin lege; 2) urmările prejudiciabile, și anume daunele în proporții considerabile cauzate intereselor publice sau drepturilor și intereselor ocrotite de lege ale persoanelor fizice sau juridice; 3) legătura causală dintre fapta prejudiciabilă și urmările prejudiciabile.

Specific pentru acțiunea prejudiciabilă de depășire a limitelor drepturilor și atribuțiilor acordate prin lege este că făptuitorul comite o acțiune care nu este în competența lui de serviciu sau în competența exclusivă a lui de serviciu, dar este în competența unei alte persoane sau a unui alt organ ori acțiune care nu se află în competența a nici unei persoane sau a nici unui organ.

Depășirea atribuțiilor de serviciu, în speță, rezultă din emiterea încheierilor inculpatului privind aplicarea interdicțiilor de înstrăinare sub orice formă a mijloacelor de transport și a bunurilor imobile care sînt înregistrate cu drept de proprietate după Dănilă Vladimir. Conform art. 22 lit a) și lit.v) Cod de Executare, executorul judecătoresc este în drept să emită acte procedurale în limitele competenței prevăzute de lege și să interzică instituțiilor de stat, persoanelor cu funcție de răspundere, persoanelor fizice și persoanelor juridice, indiferent de tipul de proprietate și de forma juridică de organizare, efectuarea anumitelor acte în privința debitorului sau a bunurilor lui, inclusiv a bunurilor care vor fi dobîndite în viitor, care ar putea duce la împiedicarea executării, și să înainteze cerințe executorii persoanelor cu funcție de răspundere în vederea executării eficiente a documentului executoriu.

Potrivit art.63 alin.(1) lit. b) Cod de Executare, în scopul asigurării executării documentului executoriu, odată cu intentarea procedurii de executare, executorul judecătoresc este în drept să interzică debitorului de a săvârși anumite acte.

Raportînd prevederile legale situație în speță, Colegiul penal reține că, instanța de fond corect a stabilită inculpatul, activînd în calitate de executor judecătoresc era în drept de a emite încheierile privind aplicarea interdicțiilor în săvîrșirea unor acțiuni, iar adoptarea încheierilor menționate ține de competența executorului judecătoresc.

În aceeași ordine de idei, Colegiul reține declarațiile inculpatului Romalișchi Maxim potrivit căruia încheierile emise au fost expediate debitorului Dănilă Vladimir, fapt confirmat prin avizurile de recepție anexate la procedura de executare, nu au fost contestate, fapt neînfirmat de partea vătămată, deci acestea se prezumă că sunt legale.

Nu poate fi reținută versiunea că, aplicarea interdicției de înstrăinare a bunurilor imobile este contrară legii, în condițiile în care interzicerea debitorului, la caz, părții vătămate Dănilă Vladimir, este prevăzută de Codul de Executare. Mai mult, părții vătămate îi este limitat atributul de folosință din componența dreptului de proprietate, iar, limitările nu pot fi atît de grave încît să indice o priver de însuși dreptul de proprietate.

Mai mult decît atît, executarea unei hotărîri judecătorești pronunțată de o instanță judecătorească, trebuie privită ca o parte integrală a unui proces conform prevederilor Articolului 6 CEDO (*Banca Vias contra Moldovei*), iar statul are obligația pozitivă să

organizeze un sistem de executare care să fie efectiv atât în drept cât și în practică și să asigure executarea hotărârilor judecătorești fără întârzieri, iar atunci când autoritățile sînt obligate să acționeze pentru executarea unei hotărâri și nu o fac, inacțiunea lor poate angaja responsabilitatea statului în temeiul art.6 al Convenției (Scollo vs Italiei 28.09.1995).

În cazul dat, creditorul dispunea de o hotărâre judecătorească de încasare a unei sume bănești, rămasă definitivă și neexecută, iar executorul judecătoresc urma să întreprindă toate măsurile în vederea executării documentului executoriu, întru respectarea drepturilor creditorului.

În pofida acestui fapt, executorul judecătoresc Romaliischi Maxim a primit pentru executare documentul executoriu nr.2PO-815/13 din 20.09.2013 emis de către Judecătoria Botanica, mun.Chișinău, a intentat dosarul de executare a acestui document nr. 175-1425/13, și a emis încheierile nr. 175-1425/13 prin care a dispus Ministerului Tehnologiilor Informaționale și Comunicațiilor al Republicii Moldova, Direcției principale Inregistrare a Transportului și Calificare a Conducătorilor Auto aplicarea interdicțiilor de înstrăinare sub orice formă a mijloacelor de transport, care sunt înregistrate cu drept de proprietate după Dănilă Vladimir, iar ÎS „Cadastru” aplicarea interdicției de înstrăinare a bunurilor imobile care sunt înregistrate cu drept de proprietate după Dănilă Vladimir.

Astfel, Colegiul penal consideră justă concluzia instanței că afirmațiile părții vătămate privind îngrădirea dreptului său la libera circulație se înlătură, nefiind dovedit că anume executorul judecătoresc Romaliischi Maxim a înaintat un demers privind aplicarea interdicției de a părăsi țara în privința lui Dănilă Vladimir, în acest sens, fiind necesar și concursul instanței, or, doar prin încheierea instanței poate fi aplicată o asemenea măsură.

În aceeași ordine de idei, instanța de fond justificat a respins afirmațiile părții vătămate precum că, inculpatul activînd în funcție de executor judecătoresc a aplicat sechestrul asupra automobilului său, ceea ce a servit motiv de a fi stopat de către colaboratorii Inspectoratului de Patrulare, pe motiv că din probatoriul administrat în speță, și anume procedura de executare, rezultă că inculpatul Romaliischi Maxim a aplicat doar interdicția de înstrăinare a mijloacelor de transport și nu sechestrul precum se invocă.

Aplicarea sechestrului asupra mijlocului de transport presupune de fapt o interpretare subiectivă a părții vătămate, în condițiile în care sechestrul și interdicția de înstrăinare reprezintă două noțiuni distincte.

Este necesar de menționat că, în cazul în care ar fi fost aplicat sechestrul asupra bunurilor părții vătămate, inculpatul urma să aplice prevederile art. 115 Cod de Executare care prevăd „Regulile generale de sechestrare a bunurilor” cît și cele stabilite la art. 118 Cod de Executare cu întocmirea procesului-verbal de sechestrare a bunurilor, dar acesta fapt nu a fost realizat prin acțiunile executorului judecătoresc.

La fel, Colegiul penal consideră că instanța de fond a apreciat corect circumstanțele cu referire la cheltuielile de executare pe care urmează să le achite partea vătămată și pe care le consideră neîntemeiate, reținînd că conform art. 36 alin.(1) Cod de Executare, cheltuielile de executare se compun din taxele pentru efectuarea actelor executorului judecătoresc, spezele procedurii de executare și onorariul executorului judecătoresc, iar potrivit art. 37 alin.(1) taxele pentru efectuarea actelor executorului judecătoresc sînt plățile, a căror mărime este stabilită de Guvern, pe care creditorul sau partea care solicită efectuarea acestor acțiuni le va achita pentru toate acțiunile efectuate de executorul judecătoresc din oficiu sau la cererea părților în procedura de executare .

În astfel de circumstanțe, încasarea cheltuielilor de executare, reprezintă o cerință legală și care ține nemijlocit de competența executorului judecătoresc.

Mai mult Colegiul reține că instanța de fond corect a statuat vis-a-vis de cheltuielile de executare nu constituie un prejudiciu material cauzat părții vătămate, deoarece Dănilă Vladimir a avut calitatea de debitor, care nu a negat-o, iar în conformitate cu prevederile art. 36 alin.(2) Cod de Executare debitorii ai taxelor pentru efectuarea actelor de executare și ai spezelor procedurii de executare sînt în mod solidar creditorul și debitorul procedurii de executare, dacă legea nu prevede altfel. În cazul în care creditorul a avansat integral cheltuielile de executare, debitorul al cheltuielilor devine debitorul procedurii de executare.

Din cele relatate mai sus, rezultă că nu s-a constatat în sensul noțiunii de infracțiune prevăzute de art.14 Cod penal, elementele obligatorii a componenței de infracțiune: dacă fapta este prejudiciabilă, dacă fapta este săvîrșită cu vinovăție. De aici rezultă că, nu există nici componența de infracțiune prevăzută de art.328 alin.(1) Cod penal.

Reieșind din cele expuse pe marginea apelurilor procurorului și părții vătămate, referitor la dezacordul cu achitarea inculpatului Romaliischi Maxim, Colegiul reține principiul fundamental al prezumției nevinovăției ca principiu de bază al Convenției Europene pentru Drepturile Omului și al legislației procesuale naționale, astfel încât, sarcina probațiunii revine organului de urmărire penală și acuzatorului de stat, persoana indiferent de calitatea procesuală într-un proces penal nefiind obligată să dovedească nevinovăția sa.

În speță, în viziunea Colegiului nu au fost prezentate probe pertinente, concludente, utile și veridice care ar fi dovedit vinovăția inculpatului în comiterea infracțiunii incriminate, ultima fiind bazată în exclusivitate pe presupuneri care nu pot sta la baza emiterii unei sentințe de condamnare, iar toate dubiile neînlăturate în condițiile legii urmează a fi interpretate în favoarea bănuțului, învinuțului, inculpatului.

Acuzatorul în acest sens nu a întreprins măsuri, nu a prezentat probe nici suplimentar celor existente, astfel încât s-au omis orice posibilități legale de a mai dovedi cumva vinovăția ultimului.

Reieșind din cele expuse, Colegiul concluzionează că Romaliischi Maxim corect a fost achitat de comiterea infracțiunii prevăzute de art.328 alin.(1) Cod penal, conform art.390 alin.(1), pct.3 Cod penal, pe motiv că fapta nu întrunește elementele infracțiunii.

În conformitate cu art.415, alin.(1) pct.1 lit.c) ; art.417, art.418 Cod procedură penală, Colegiul penal al Curții de Apel Chișinău,-

D E C I D E:

Se resping, ca fiind nefondate apelurile declarate de către procurorul în procuratura sect. Buiucani, mun. Chișinău Veaceslav Cernalev și partea vătămată Dănilă Vladimir și se menține fără modificări sentința Judecătoriei Buiucani, mun.Chișinău din 13 februarie 2015.

Decizia este executorie, dar poate fi supusă recursului la Curtea Supremă de Justiție a RM în termen de 30 zile din data pronunțării deciziei integrale în ședință publică la 27 aprilie 2015, ora 14.00.

Președintele ședinței:

Ouș Ludmila

Judecătorii:

Negru Maria

Secrieru Ion